

F. t. l. om børne- og ungdomsforsorg.

c. Udgifterne til børne- og ungdomsværnenes *familierådgivning*, som efter lovforslagets § 19 skal kunne anerkendes som refusionsberettigede børneværnsudgifter, er anslået til 1.000.000 kr. årlig, hvoraf statens andel vil blive $\frac{3}{10}$ eller 300.000 kr. Kommunernes andel bliver ca. 700.000 kr., hvoraf 300.000 kr., afholdes endeligt af de enkelte kommuner, medens 400.000 kr. fordeles efter reglerne for mellemkommunal refusion. I et vist omfang er der tale om udgifter, som kommunerne allerede nu afholder uden statsrefusion.

d. De foreslåede ændringer vedrørende *forsorg for unge over 18 år* og udbygningen af *efterværnet* kan medføre øgede børneværnsudgifter, men denne forøgelse må antages at modsvares af en besparelse, fordi reglerne vil understøtte tendensen til, at den enkelte børneværnslevers anbringelse i institution bliver af kortere varighed end tidligere. Til en vis grad vil de nævnte udgifter endvidere blive modsvaret af besparelse på andre forsorgsområder, såsom almindelig offentlig forsorg, særforborg og forsorg i tilslutning til fængselsvæsenet.

e. Fuld dækning af *daginstitutioners ejendomsudgifter* i stedet for 70 eller 80 pct.s tilskud medfører forøgelse af det offentlige udgifter med ca. 3.300.000 kr. årlig. Heraf dækker staten efter forslaget $\frac{4}{7}$, eller ca. 1.900.000 kr. Kommunernes andel bliver ca. 1.400.000 kr.

f. Ophævelse af reglen om ydelse af reducerede offentlige tilskud til *børnehaver, der ikke udelukkende eller dog væsentligst modtager børn af mindre-bemidlede forældre*, bevirker, at 16 børnehaver af denne art, der i finansåret 1961-62 modtog 150.000 kr. i tilskud fra staten og 112.500 kr. fra kommunerne, fremtidig vil få tilskud efter de almindelige regler og således få forhøjet tilskuddet fra det offentlige fra 35 til 70 pct. af driftsudgifterne. Da der må regnes med en vis stigning i udgifterne, kan merudgiften for staten i de førstkomende år anslås til 200.000 kr. og for kommunerne formentlig til 150.000 kr.

g. Adgangen til i ganske særlige tilfælde at godkende *daginstitutioner* til *fuld dækning af driftsudgifterne* og til at godkende *højere vedligeholdelsesudgifter* for institutioner med særlig stort behov for vedligeholdelse kan skønmæssigt anslås at medføre en årlig merudgift for staten på ikke over 100.000 kr. Kommunernes merudgifter bliver ca. 75.000 kr.

h. Udgifterne til *anerkendt formidling af dagpleje* er anslået til 800.000 kr., hvoraf staten udreder 40 pct. eller 320.000 kr. og kommunerne 30 pct. eller 240.000 kr. Det bemærkes, at sådan dagpleje

vil erstatte ophold i daginstitutionerne, der har store ventelister, da institutioner af denne art i de senere år ikke er udbygget i fornødent omfang. Udgifterne til dagpleje vil således træde i stedet for udgifter til drift af daginstitutioner.

i. Ved ændring af *inddelingen af børne- og ungdomshjemmene* og af reglerne for, hvilke hjem der kan modtage *underskudsdekning*, påregnes antallet af underskudsdekkede hjem forøget med 9 og antallet af institutioner med procenttilskud formindsket tilsvarende. Endvidere foreslås, at staten skal udrede *plejepengene for alle unge over 16 år*, der er anbragt i et børne- eller ungdomshjem, i stedet for den hidtidige regel, hvorefter staten har betalt plejepengene for elever over 15 år i visse nærmere angivne grupper af hjem.

Disse ændringer medfører en forskydning i fordelingen af udgifterne mellem staten og kommunerne til fordel for kommunerne. Under hensyn her til er det ikke anset for rimeligt, at kommunerne ikke deltager i udgifterne til den del af tilskuddene til børne- og ungdomshjem, der dækkes af pleje penge fra staten. Det er derfor foreslået at lade kommunerne udrede $\frac{3}{20}$ af udgifterne efter reglerne om mellemkommunal refusion, det vil sige samme andel, som de i øvrigt udreder af statens tilskud til børne- og ungdomshjem.

Herved reduceres forskydningen mellem staten og kommunerne som følge af ovennævnte ændringsforslag med ca. 490.000 kr. årlig og forskydningen er herefter beregnet til følgende:

De samlede udgifter for driften af opdragelses-hjem er for finansåret 1963-64 budgetteret til 93.613.000 kr. Under den gældende lov afholder	
staten	63.842.000 kr. = 68,2 pct.
kommunerne	29.771.000 - = 31,8 -
	<hr/>
	93.613.000 kr. = 100 pct.

Efter forslaget afholder	
staten	65.982.000 kr. = 70,5 pct.
kommunerne	27.631.000 kr. = 29,5 -
	<hr/>
	93.613.000 kr. = 100 pct.

Statens udgifter stiger således med 2.140.000 kr., medens kommunernes udgifter falder med et tilsvarende beløb.

j. Udvidelse af adgangen til at *fritage forældre for at yde betaling for deres børns anbringelse uden for hjemmet* vil bevirke et indkomsttab for det offentlige, der skønmæssigt kan anslås til ikke at ville overstige 800.000 kr. Heraf falder 240.000 kr. på staten, 320.000 kr. på mellemkommunal refusion og 240.000 kr. på de enkelte kommuner.